

עפ"ג (ירושלים) 14677-03-18 - איליה חולודקוב נ' מדינת ישראל

עפ"ג (ירושלים) 14677-03-18 - איליה חולודקוב נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ג (ירושלים) 14677-03-18

איליה חולודקוב

ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[16.09.2018]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 21.1.18 בת"פ 11419-08-11. כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בחבלה חמורה ונדון לעונשים, כדלקמן: 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות ופיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 22.5.10 בשעה 03:00 לערך מחוץ לפאב בירושלים תקפו המערער, ונאשם 2, שעבדו כמאבטחים בפאב, שני מבלים שהגיעו לבלות במקום (להלן: "המתלוננים"). באותן הנסיבות, יצא מתלונן 1 מהפאב כשכוס בידו, והמערער ונאשם 2 ביקשו ממנו להיכנס פנימה עם הכוס, משלא נענה, החלו להכות אותו בכל גופו, והוסיפו להכותו לאחר שנפל ארצה, בעטו בו בכל חלקי גופו, לרבות בפניו, וכן דרכו עליו, תוך שהם גורמים לו לחבלות ושברים. בהמשך לאירוע זה, יצא המתלונן 2 מהפאב, מעד ונפל לרצפה, בשלב זה נגשו אליו המערער ונאשם 2, הכו ובעטו בו בעודו שוכב על הקרקע.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער וטוען כי יש לתת משקל לחלוף הזמן הרב מעת האירוע בשנת 2010 ולכך שבמהלכו חולל המערער שינוי של ממש בחייו. מדובר בשבע שנים שבמהלכן לא שב המערער לבצע עבירות נוספות והוא החל ללמוד לימודים אקדמאיים וכיום נמצא בשלבי סיום, באופן המעיד על שיקומו של המערער הלכה למעשה. מדובר באדם שגדל ברקע קשה והפסיק בכוחות עצמו להשתמש בסמים. המערער הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על המעשים והביעה חרטה עמוקה. הוא אף פיצה את המתלוננים בהליך אזרחי בפיצוי כספי בסך 13,000 ₪. כמו כן, בעניינו של המערער ניתנו תסקירים חיוביים ע"י שירות המבחן לאורך כל ההליך ויש לאמץ את המלצותיו. עוד נטען כי עונשו של המערער חמור יותר בהרבה מזה שהושת על המעורב השני בתיק, שמידת מעורבותו בביצוע העבירה שווה לזו של המערער, מבלי שקיימת כל עילה לאבחנה ביניהם. עוד נטען כי העונש שהוטל על המערער חורג במידה קיצונית מהעונש הנהוג בעבירות דן ואף בעבירות חמורות מאלה. עוד נטען כי עברו הפלילי של המערער מתייחס לעבירה שהתיישנה לפני מתן גזר הדין ולא היה מקום כלל לייחס לכך משקל כלשהו.
4. ב"כ המשיבה טענה כי העונש שהוטל על המערער הינו עונש מאוזן. מדובר בעבירה של חבלה חמורה, אירוע אלים, בו המערער ניצל מעמדו כמאבטח והכה את המתלונן. נטען כי חלוף הזמן רובץ לפתחם של המערער ונאשם 2. בית המשפט התחשב בעברו הפלילי של המערער במובן זה שהרשעתו בתיק דן אינה ההרשעה היחידה, מדובר באדם שיש לו הרשעות קודמות, אשר לא השכיל להימנע מביצוע עבירות נוספות. בית משפט קמא חרג מהמתחם כי קבע שהתסקיר שערך שירות המבחן הינו חיובי. המאשימה טוענת כי מדובר בתסקיר שאפשר להגדיר אותו כחיובי ואפשר להגדירו כלא חיובי, והלכה למעשה הוא מלמד שלא מדובר בנאשם שעבר הליך שיקומי. באשר לטענה לאחידות הענישה בין הנאשמים, השיבה ב"כ המאשימה כי אין דינו של המערער כדינו של נאשם 2, והעונש שהוטל על המערער בנסיבות החמורות של האירוע בשילוב התסקיר הוא עונש קל ביותר. לפיכך, עותרת ב"כ המאשימה לדחיית הערעור.
- תסקיר שירות המבחן
5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד שנת 1983, רווק, סטודנט ועובד בקיוסק. המערער הינו יליד רוסיה, עלה ארצה בגיל 6, התקשה להשתלב חברתית והחל לפתח התנהגות אלימה. בגילאים 14 - 22 שנים עשה שימוש אינטנסיבי בסוגים שונים של סמים. בעברו הרשעות בעבירות אלימות, רכוש וסמים, אך מעת ביצוע העבירה בתיק דן בשנת 2010 לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. בנוגע עם העבירה בתיק דן, המערער התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו והביע עמדה קורבנית. שירות המבחן העריך כי הוא נוטה להתפרצויות אלימות ואימפולסיביות במצבי לחץ. המערער התנגד לעונש של"צ. כמו כן, פורט כי עונש של"צ שהוטל עליו בעבר, בוטל, לאחר שהלה לא עמד בו. הוערך כי אין בו את הכוחות הפנימיים לביצוע עונש של"צ כנדרש, ולפיכך, הומלץ על עונש של מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים, המתחשב בפיצוי ששילם המערער למתלוננים בהליך האזרחי.
- דיון
6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, במהלכו לא שב המערער לבצע עבירות נוספות, החל ללמוד ולעבוד. מאידך, המערער ביצע עבירה חמורה ופגע באופן משמעותי בערכים עליהם היא נועדה להגן, כפי שפורט בגזר דינו של בית משפט קמא. אין מחלוקת כי העבירה בוצעה על רקע שימוש באלכוהול, במהלך עבודתו של המערער כמאבטח במקום בילוי, שתפקידו היה, בין היתר, לשמור על הסדר והביטחון במקום. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על אלימות קשה ומוגזמת שהפכה לתקיפה מתמשכת כלפי שני קורבנות גם בשלב בו כל אחד מהם שכב על הקרקע וגרמה להם לחבלות קשות ושברים. החבלות החמורות מעידות על האלימות הקשה ועוצמת המכות שהכו המערער ונאשם 2 את המתלוננים. בנוסף, בצד הודאתו בביצוע העבירה, המערער לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, עמדתו קורבנית והוא לא הביע חרטה. המערער לא עבר הליך טיפולי שיעזור לו בהתמודדות עם נטייתו לפעול באלימות במצבי לחץ, עליה עמד שירות המבחן בתסקירו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם. אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה, ביום 14/10/18. ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

רפי כרמל, שופט

אב"ד

כרמי מוסק, שופט

שירלי רנר, שופטת